

SVÄNAREN

UFO-CENTER KARLSKOGAS
FÖRENINGSGRAN

nr 1
1986

UR INNEHALLET:

- * OM VÄRLDENS
SNARA UNDERGÅNG
 - * FALLET JULIO
TREDJE DELEN
 - * VÅRT PARALLELL
UNIVERSUM
 - * ET REGISSÖREN
STEVEN SPIELBERG
SATSAR PÅ SETI
 - * JAPANSKA UFOFOTON
 - * HUMANOIDER INOM
SCIENCE FICTION
 - * UFONAUT DÖDAD AV
AMERIKANSKA
MILITÄRER
 - * SUPERSTRÄNGAR
 - * NÄRKONTAKT VID
BAGSHOT HEATH
 - * RYMDUTBILDNING
I KIRUNA
- MM, MM, MM, MM,

ÅTSKILLIGT HAR HÄNT SEDAN SVÄVARENS FÖREGÅENDE NUMMER, EN RYMDFÄRJA HAR EXPLODERAT, EN SVENSK STATSMINISTER HAR MÖRDATS, VI HAR HAFT JORDBÄVNING I SVERIGE, EN AV UFO-VÄRLDENS FRÄMSTE FÖRETRÄDARE, ALLEN HYNEK, ÄR ENLIGT RYKTET SVÅRT SJUK, DET HAR ALLTSÅ ANTINGEN VARIT EN OVANLIGT HÄNDELSERIK BÖRJAN PÅ ÅRET, ELLER OCKSÅ ÄR SVÄVAREN DEN HÄR GÅNGEN OVANLIGT FÖRSENAD.

Det är något av en kris på gång när det gäller intresset för ufofenomenet. Som vi nämnde i ledaren i förra numret av Svävaren visar medlemsantalet i Ufosverige en obehaglig tendens att minska. Kanske beror det på att vi inte haft några spektakulära ufofall på ganska lång tid, kanske är det många av medlemmarna som inte orkar hålla intresset vid liv. Man väntar sig alltför snabbt att finna en förklaring, något slags slutgiltigt bevis. Så enkelt är det nog tyvärr inte. När vi en vacker dag står inför kalla fakta i ufosaken, har vi förmodligen för länge sedan lärt och bota både cancer och Aids.

Ufofenomenet är sannolikt långt mer sammansatt än vi någonsin kan föreställa oss. Även om vi antar att det rör sig om farkoster från främmande planeter eller andra dimensioner, finns ju alltid möjligheten att det kan vara någonting helt annat, något som vi inte ens förmår fabricera i fantasin. Men detta är ju knappast någon anledning till att ge upp, att sluta forska. Snarare borde det väl vara en källa till inspiration. Visst är det väl en förmån att få syssla med något där inte ens världens främsta vetenskapsmän kan bidra med ett uns mer än vi själva. Det beror naturligtvis på att de (vetenskapen) inte försöker, men tills dess de på allvar börjar studera ufos är det oss själva det hänger på. Så, ge inte upp, kämpa vidare, träffas och diskutera, prata med ufovitnen och gör ditt yttersta för att sprida intresset så mycket som möjligt. Ufos har skådats i tusentals år, de syns lika ofta idag som någonsin och de kommer inte att försvinna vad än vetenskapsmännen säger.

PÅ KARLSKOGAFRONTEN

Onsdagsträffarna hos Ufocenter i Karlskoga har till vår glädje kommit igång igen. Till största delen tack

vare Mats Carlsson, som organiserat ett program för vårsäsongen. Programmet är inte absolut spikat, men här följer ändå något att hålla sig till för de som inte har alltför långt till lokalen:

23/4 HALLEYS KOMET. Kommentarer överflödiga.

30/4 FORTEANA. Ace Svensson talar något om Charles Fort och hans fallande grodor och regnande fiskar.

7/5 FORNTIDA TEKNIK. Alltid lika spännande diskussionsområde. Mats.

14/5 MARTINUS. Om en vanlig människa utan bildning, som plötsligt får en uppenbarelse och skriver den fantastiska boken Tredje Testamentet, Livets bok.

21/5 LIV I UNIVERSUM. Mats leder kvällen. Typiskt diskussionsämne.

28/5 UFOKVÄLL.

4/6 PARAPSYKOLOGI.

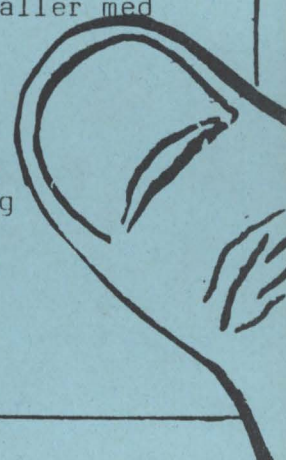
Datum för avslutning är i skrivande stund ännu ej fastställt.

ANGÅENDE RIKSSTÄMMAN

Vi vet ännu inte vilka som kommer att representera Karlskoga vid ufo-riksstämman i Östersund den 3 maj. Vi ska dock försöka att återkomma med en rapport från stämman i nästa nummer av Svävaren.

"Det mystiska är forskarens främsta drivkraft", sade en gång i tiden Albert Einstein. Det är vår förhoppning att andra vetenskapsmän håller med om detta. Att forska om ufo, är att forska om någonting mystiskt. Låt oss hoppas att det inte dröjer alltför länge förrän detta ämne blir tillräcklig drivkraft för att väcka den etablerade vetenskapen

Må väl! Redaktionen

Ufo

UTOMJORDISAR & SF\$

Klockan 21.30 den 20 december 1971 lämnade Manuel Silva souza militärbasen i Itaperuna. Det är en liten stad i staten Rio, Brasilien, och man lever där på boskapsskötsel samt har en fabrik för framställning av torrmjök. Det finns också fyra heta källor där.

Manuel är vakt vid den militära flygbasen. Han är 60 år - en trygg familjefar med 13 barn.

-Plötsligt fick jag syn på ett ljus som närmade sig flygplatsen, berättade han senare för polisen. Det var ett mycket underligt ljus. Jag trodde att det var ett flygplan som fattat eld och som försökte landa. Men så försvann ljuset helt tvärt. Jag trodde inte mina ögon. Jag stirrade intensivt för jag kunde inte tro att jag drömde och då såg jag ljuset igen. Bakom mig, stående på ett fält alldeles intill landningsbanan, såg jag det. Då tänkte jag: det måste vara ett flygplan som störtat och fattat eld och jag började springa men ju närmare jag kom desto tydligare såg jag att det underliga ljuset inte alls liknade eldslågor. Det var ett klart och intensivt blått ljus.

På 20 meters håll såg jag att ljuset kom från någonting med oval form. Det var mycket vackert men gjorde ont i ögonen. Då såg jag varelsen....

HUR SÅG HAN UT ?

-Han gick omkring alldeles intill den bländande tingesten. Han var liten - bara ca 90 cm lång. Kanske en meter.

VAD GJORDE HAN ?

-Efter några sekunder vände han mig ryggen och höjde ena armen i horisontal läge. Vad som sedan hände är ofattbart: han höjde sig utan ett ljud från marken och återvände utan rörelser till föremålet precis som en osynlig kraft dragit honom till sig. Han dök ned i föremålet uppifrån med huvudet före.

SÅG NI BARA EN SÄDAN VARELSER ?

-Nej, inne i föremålet fanns två andra varelser. Ja, det var minst två..De stod och tittade på mig utan att röra sig och jag blev rädd. Sedan stängdes en skjutdörr med ett svagt ljud. Föremålet avlägsnade sig....

SNABBT ?

-Mycket långsamt till att börja med. Men 50 meter från mig började det accelerera med otrolig hastighet och försvann på en sekund.

HUR VAR DE HÄR VARELSERNA KLÄDDA ?

-De bar en khakifärgad uniform vars tyg verkade mycket mjukt men det påminde ej om något jag sett förut. De hade ett bälte i ljusare grönt. Jag såg också ett mycket stort och prydligt spänne. På fötterna bar de höga och tätt sittande kängor ungefär av det slag boxare brukar ha....

OCH ANSIKTET ?

-De liknade oss men halsen var kortare. Jag såg dem tydligt för de hade ingen mask på sig, så jag är säker på saken....

Om det inte vore för att fallet är autentiskt skulle förmodligen många ungdomar fråga sig om berättelsen är tagen från THE LAST STARFIGHTER eller någon annan SF-film. Fallet i sig hör inte till de mer dramatiska, om man kan säga så, utan är av den mera normala sorten.

Betydligt mer spännande berättelser än de i den "krassa verkligheten" utspelas på biografdukarna, serierna och i den ständigt populära SF-litteraturen.

Inom UFO-forskningen delar man in observationer av oidentifierade föremål eller fenomen i tre grader. Starkt förenklat innebär en sk. Närbkontakt av Första Graden att en eller flera personer iakttar något som ej kan förklaras såsom tex ett ljussken på håll, som har ett beteende mönster olik något av oss känt fenomen.

Närbkontakt av Andra Graden innebär någon sorts fysisk dokumentation av tex ett UFO som skadar ett träd eller efterlämnar landningsmärken.

Sedan har vi Närbkontakt av Tredje Graden som innefattar kontakt med humanoider. Detta är helt naturligt den mest spännande aspekten på UFO-fenomenet och något som är spännande och skrämmande kan inte annat än locka filmskapare, författare och.....oss..

SPACE AGE KIDS

På 50- och 60-talet var SF-filmerna föga upphetsande men precis som Western-filmerna lockade dom för att man under några timmar i bions mörker kunde ta en avstickare i det okända. SF, Flygande Tefat och Gröna Gubbar betraktades med ett leende även om människans första staplande steg på vägen mot stjärnorna fick folk att tänka efter. Nu är situationen en annan....

Med Skylab, laservapen, kommunikationssatellit och Rymdskyttilar har den unga generationen

blivit något av en Space Generation som forskare kallar fenomenet. Gå ut och fråga en unge i 10 års åldern vad han anser om utomjordiska besökare och du kommer att bli förvånad över svaren - ofta skärpta och intelligenta. Tanken på att människan tar steget ut i den industriella utvecklingen av rymden och kanske möter andra varelser är inte det minsta främmande och en stor orsak till denna anspänning är den formliga våg av filmer som sköljt över oss de senaste åren.

Dom enda som fortfarande vägrar inse fakta och överhuvudtaget överväga att tänka tanken på UFO är den alltid så förnuftige och prima Medel Svensson, som överlägset deklarerar att "sånt där finns inte - det säger sig ju självt att om det finns nåt på andra planeter så har dom inte kommit så långt som oss".

Och medan Svensson kör skallen i backen likt en struts leker ungarna med rymdskepp och diskuterar E.I.....

* NO MONEY
* NO MAGAZINE
ABSOLUTELY
NO MORE FUN!

NÄRKONTAKT AV TREDJE GRADEN

När Steven Spielberg 1978 skapade sin Närkontakt av Tredje Graden förväntades en formlig "tefatsvåg" över landet av upphetsade biobesökare, som såg tefat i varje buske. Ack så fel man fick.!! UFO-Organisationen i Sverige fick chansen, och tog den, att i samband med filmen informera gemene man om UFO. Närkontakt var egentligen den första av de stora filmer som på sätt och vis påverkade människor med sin realistiska story och många blev nog osäkra på sin traditionella syn på UFO och diskussionerna på arbetsplatser och skolor var säkerligen livliga. Visserligen hade man redan tidigare behandlat temat om utomjordiska varelser och främmande farkoster i filmer som tex År 2001 och en hel radda sk. B-filmer typ. "Teenage Space Vampire Hits N.Y." Närkontakt skiljde sig dock från dessa.

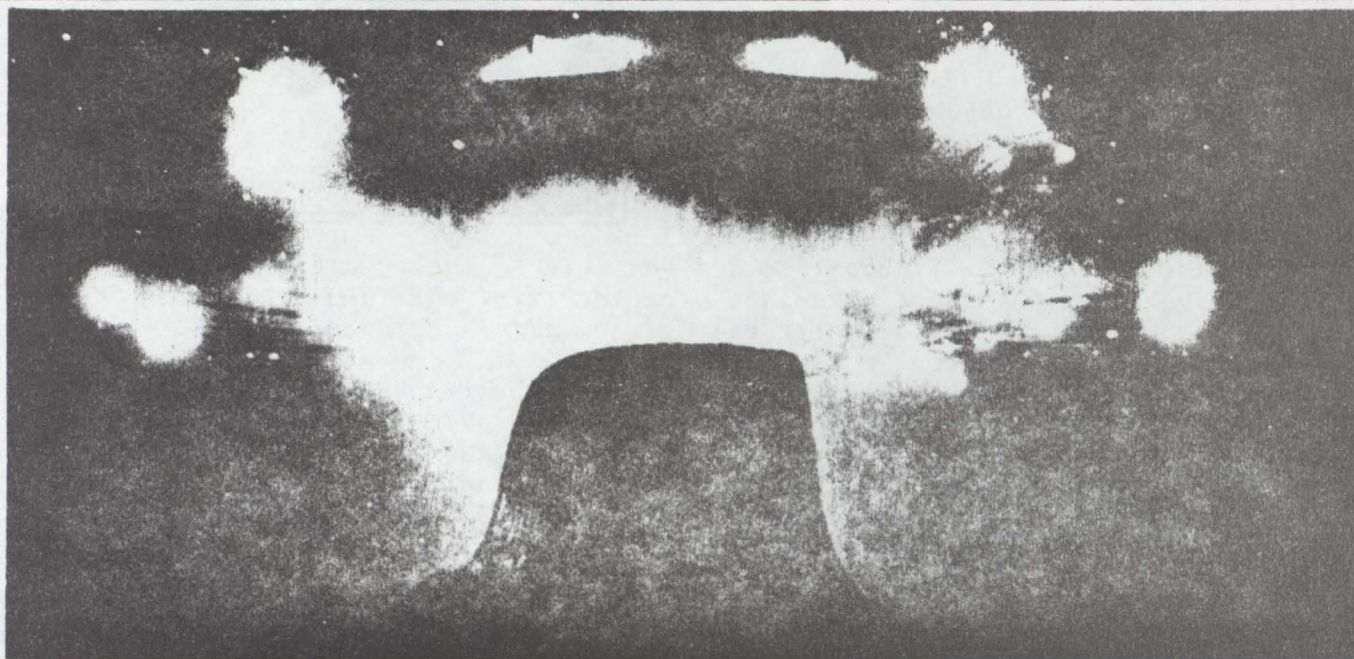
Kritiker talade om religiösa motiv medan UFO-rörelsen såg sin chans att få igång en diskussion om den verkliga UFO problematiken.

Visst är Närkontakt på sätt och vis en religiös upplevelse, omdet nu är rätt ord för det hela.

Humanoiderna är idel goda, visa och totalt överlägsna och vi arma människor har bara att andäktigt stirra upp i himlen och insupa allt det fantastiska med gapande munnar.

Humanoiderna skiljer sig markant från de som figurerade i 50- och 60 talets filmer. Smäckra, finlemmade varelser med stora huvuden och rådjursögon.

Överhuvudtaget ett fredligt och intelligent utseende. Det märks att man har studerat verkliga Tredje Grads fall innan inspelningen.

"Det kom ett utdraget kvittrande läte från det stora moderskeppet. Luften inne i det tycktes slingra sig i konvulsioner av energi. Små varelser började ta form och ta sig ut genom den flammande öppningen. De verkade vara nära en meter höga och var obestämt humanoida så tillvida att de hade armar och ben och en sorts tillknölade huvuden. Men de var svåra att urskilja så länge de stod i siluett mot skeppets vita ljus.

Deras armar och ben var otroligt böjliga på ett sätt som inga mänskliga leder kunde härma. De var också otroligt elastiska, som Lacombe snart skulle märka. En av de små besökarna slog sin arm kring honom och tänjde den och tänjde den tills den nådde hela vägen runt fransmannens midja."

Ur: NÄRKONTAKT AV 3:e GRADEN
Av: Steven Spielberg, Bernces

E.T. -BESÖKAREN FRÅN RYMDEN

En mycket "männsligare" och framförallt mer humoristisk syn på utomjordiska besökare än i den allvarligare Närbkontakt finner vi i E.T.

Berättelsen om den lille rymdbotanikern E.T. som av misstag lämnas kvar på jorden 3000 ljusår hemifrån, är både gripande, välgjord och intressant. Också här är utomjordingen helt överlägsen men E.T. är Närbkontakt varelsernas direkta motsats. E.T. är allt annat än finlemmad....

Hud som en groda, ben som en tax, stort huvud med enorma påsar under ögonen, långa knotiga fingrar och en mage som släpar i backen....Han är som gjord att tycka synd om. Den röda tråden är hur E.T. trots all sin kapacitet och kunnande tvingas söka hjälp hos de enda på jorden som kan acceptera honom för vad han är utan att plocka isär honom - barnen..

Med sina öppna sinnen och enorma nyfikenhet hjälper dom E.T. mot de onda dvs de vuxna, och därmed har Steven Spielberg nått de två målgrupperna barn och vuxna med sitt "budskap", om han nu har något, att du ska inte bli förvånad eller rädd den dagen man säger på nyheterna att vi har fått en kontakt med främmande intelligenser.

"Han hade druckit sex flaskor öl; det var inte så mycket alkohol för en jordvarelse. För denne avkapade, utomordentligt välstämde, uråldriga, oskuldsfulle himlavarelse var det som att få ett ton tegel i huvudet."

"Han vacklade runt och försökte dansa med sitt bowlingklot till mage. Detta bisarra prov på dansskicklighet kunde ha pågått länge om inte man hade kommit hem. Hon kom in genom dörren på framsidan, bläddrade i en tidskrift som kommit med posten och gick sedan mot köket. Den gamle rymdhjälten bestämde sig för att detta var rätt ögonblick för att förklara henne sin kärlek. Han kunde höra henne, han kunde känna alla hennes tankevägor; hon var redo för en mogen varelse som han."

Ur: E.T.

Av: William Kotzwinkle, Forum

INGENTING ÄR MER FANTASTISKT ÄN VERKLIGHETEN!
LÄS OM DEN I SVÄVAREN.....

ALIEN - DEN ÅTTONDE PASSAGERAREN

När filmen Alien hade premiär på biograf-erna för några år sedan var den redan en given kassa succe. Publiken trodde att det var en i raden av låg kvalitets filmerna med blod, tarmar och rymden som tema.. Allt det fanns också med, i ordentliga mängder dessutom, men där fanns också den mest välgjorda och realistiska skildringen av hur livet kan vara på

av livet ombord på ett fraktskepp i framtiden.

Varelsen hör till genrens mer läskigare skapelser. Från larvstadiet, som tillbringas i en besättningsmans mage växer den till en tre meter stor och enormt snabb reptilliknande varelse..Inte det minsta gullig.....

L I E N

DEN ÅTTONDE PASSAGERAREN

I rymden kan ingen höra dej skrika.

Rymdlastskeppet Nostromo.

På väg tillbaka till jorden efter ett rutinuppdrag.

Ombord finns två kvinnor och fem män.

Men vem är den åttonde passageraren, ALIEN?

Varför kom Nostromo ur kurs och hamnade i ett okänt solsystem?

Varifrån kom de mystiska, otydbara signalerna?

Var de rop på hjälp eller varning för en dödlig fara?

Varför envisas kapten Dallas att undersöka skräckens boningar?

Varför tog vetenskapsofficeren Ash ombord den okände?

Finns det ingen räddning?

Är allt hopp ute?

ALIEN, den åttonde passageraren, är elegant, snabb, fruktansvärd, oberäknelig, dödligt farlig.

ALIEN byter gestalt snabbare än ditt öga kan uppfatta.

ALIEN förgör allt för att kunna existera - och existerar för att förgöra allt.

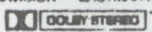
ALIEN kommer att jaga dej i dina mardrömmar.

TWENTI CENTURY FOX PRESENTAR

ALIEN

TOM SKERRITT SIGOURNEY WEAVER VERONICA CARTWRIGHT HARRY DEAN STANTON
JOHN HURT IAN HOLM och YAPHET KOTTO 20th Century Fox

EXPROD. RONALD SHUBETT PROD. GORDON CARROLL, DAVID GILER och WALTER HILL. REGI RIDLEY SCOTT
STORY DAN O'BANNON och RONALD SHUBETT MANUS DAN O'BANNON MUSIK JERRY GOLDSMITH
PANAVISION EASTMAN KODAK COLOR PRINTS BY DELUXE FÄRG DIST. FOX STOCKHOLM FILM

FILMENS ORIGINALMUSIK PÅ LP OCH KASSETT FRÅN 20th CENTURY FOX RECORDS

"Ett nytt skrik från sekonden avbröt honom. Kane försökte resa sig men misslyckades och sjönk tillbaka mot ryggstödet. Han kunde inte styra sin kropp längre. Ögonen hotade att tränga ut ur sina hälor och han vrälade som en besatt medan han pressade händerna mot magen. -Hans skjorta...mumlade Ripley och pekade skräckslagen på sekondens bröst.

En röd fläck hade vuxit fram på Kanes skjorta och blod började sippa ut. Sedan följde ljudet av tyg som revs sönder, samtidigt som Kanes skrik tvärt klipptes av. Skjortan sprack upp som skalet på en övermogen frukt - och ut kom någonting vitblekt och blodfläckt som vred och slingrade sig.

Den ohyggliga tingesten var stor som en knuten manshand och påminde om ett huvud - ett huvud som nästan bara bestod av ett gap med vassa tänder. Man kunde inte se några yttre organ, inte ens ögon."

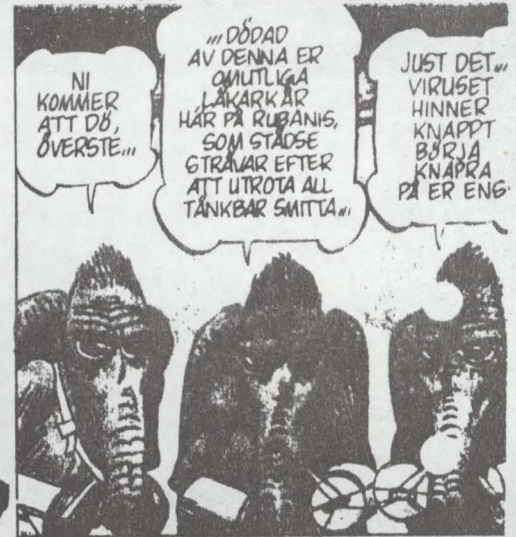
"Konvulviskt tuggande i luften sköt den tandförsedda skallen ut ännu längre. Huvudet och halsen satt på en kraftig oformlig kropp täckt av blek, slemmig hud. Man kunde skymta muskulösa lemmar med skarpa klor."

Ur: ALIEN

Av: Alan Dean Foster, Wahlströms

UR: Spöket på Inverloch del 1, Linda & Valentin

FALLET JULIO

DEL 3

AV ANTONIO RIBERA

TREDJE OCH SISTA DELEN AV FALLET JULIO ÄR EN DIREKT FORTSÄTTNING PÅ TVÅ TIDIGARE ARTIKLAR SOM PUBLICERATS I SVÄVARENS TVÅ FÖREGÅENDE NUMMER.

FRÅN HYPNOSSESSIONEN OKTOBER 1979:

TAGNING AV PROVER

INTERVJUAREN: Vad händer?

JULIO: Det visslar.

INT: Var är Mus just nu? (Paus, Julio svarar inte först. Sedan...)

JULIO: (Besvärad) Jag kan inte föra mig. (Några otydliga fraser. Mycket besvärad). De har tagit honom!

INT: Hur håller de dig?

JULIO: I skuldrorna. De lyfter mig! Han skäller! Han har bitit honom!

INT: Vem har han bitit?

JULIO: En av dem (stönar). De har dödat honom!

INT: Hur har de dödat honom?

JULIO: Ja, (hunden var i själva verket inte död, men befann sig i samma tillstånd som Julio.)

INT: Vem av dem blev biten?

JULIO: Den längste. (Andas häftigt). De bär mig.

INT: Vart?

JULIO: Jag vet inte. (Fortfarande besvärad.) Jag kan inte röra mig. Jag står inte längre på golvet.

INT: Svävar du?

JULIO: Jag vet inte. (Andas djupt, som under intensiv stress.)

INT: Sätter de ned dig?

JULIO: Ja.

INT: Haru du ögonen öppna eller slutna?

JULIO: Öppna. (Paus) Jag vet inte vad som händer med mig.

INT: Vart för de dig?

JULIO: Nedför stegen. Jag rör inte vid golvet. (Det verkar verkligen som om han svävar.) Jag vidrör inte någonting. De bär mig. Jag kan inte röra mig. (Paus).

INT: Vart för de dig?

JULIO: Till en dörr.

INT: Hur ser dörren ut?

JULIO: (Kratflöst) Jag svävar.

INT: Vad finns det på insidan om dörren?

JULIO: Ja, den öppnar sig. Det är ljus. En sfär.

INT: En sfär?

JULIO: Ja.

INT: Men rummet då? Hur ser det ut? Hur är taket?

JULIO: Mjukt. Ja. Triangulärt.

INT: Och var är sfären?

JULIO: På insidan. De tar in mig i sfären. Det är väldigt ljust (börjar bli nervös). Jag kan inte röra mig.

INT: Varför? Håller de fast dig?

JULIO: Nej. De klär av mig.

INT: Är du naken?

JULIO: Ja

INT: Har de tagit av dig klockan?

JULIO: Ja.

INT: Och alla dina kläder?

JULIO: Min ring, mitt krusifix. (Det verkar som om de avlägsnar alla metallföremål.) De tittar på mig.

INT: Vilka då?

JULIO: Han.

INT: Hur många är där med dig?

JULIO: Fem.

INT: Är alla män?

JULIO: Nej.

INT: Är det kvinnor också?

JULIO: Ja, två stycken.

INT: Vad händer med dig nu?

JULIO: (Blir plötsligt lugn.) Ja är lugn. Stilla. Ingenting händer.

INT: Hur ser kvinnorna ut? Beskriv dem för mig.

JULIO: Långa.

INT: Har de också skarpa kindknutor?

JULIO: Ja.

INT: Hur vet du att de är kvinnor?

JULIO: De har bröst och höfter.

INT: Hur ser deras huvuden ut?

JULIO: Stora. Rundade.

INT: Och händerna?

JULIO: Väldigt långa. De har handskar.

INT: Vad händer nu?

JULIO: De undersöker mig. Jag kan inte röra mig.

INT: Är de innanför eller utanför sfären?

JULIO: Utanför (paus). Jag kan inte röra mig! (Besvärar igen.) En sfär!

INT: En annan sfär?

JULIO: Ja, en liten en, av metall.

INT: Var är den här sfären?

JULIO: Framför mig. (Upprörd.) Den rör sig. (Paus, han lugnar sig igen.) De tittar på mig. Lugnt. Ingenting händer. Trådar sticker ut. (Skrämd.) De rör sig mot mig!

INT: Ligger du ned?

JULIO: Nej.

INT: Står du ?

JULIO: Ja.

INT: Och händerna - hur har du dem?

JULIO: Uppåt.

INT: Varför har du dem uppåt?

JULIO: Jag kan inte röra mig. (Mumlar.) Jag rör inte vid golvet. (Det verkar som om han fortfarande svävar.) (Uppskrämd.) De sätter trådarna i min mun, i näsan...

INT: Men du sa ju att du var i en sfär?

JULIO: Ja.

INT: Hur ser sfären ut ?

JULIO: Av glas. Starkt.

INT: Titta på golvet. Hur ser det ut?

JULIO: Golvet...ett galler...slätt.

INT: Då kan du se genom det?

JULIO: Ja. Mycket ljus. (Starkt besvärar.) Jag vill härifrån.

INT: Varför vill du därifrån?

JULIO: (Stönar.) Jag kan inte röra mig.

INT: Men du kom ju så bra överens med dem..?

JULIO: Jag är rädd. Det är en sfär framför mig. (Mycket rädd.)

INT: Hur mår du nu? Är du fastspänd?

JULIO: Nej. Ingenting håller mig fast. Det är kvar. Det rör sig! (Rädd.) Det rör sig! Det sticker ut en tråd (kabel?) två trådar!

INT: Vad för slags trådar? Plast?

JULIO: (Nästan ohörbart.) Jag vet inte. De är tunna...färgade.

INT: Och vart leder de?

JULIO: (Sover nästan, rösten mycket svag)

En...(paus)...in i munnen...(paus) två..

INT: Ivå i munnen?

JULIO: Ja, en i strupen Jag kände när den stacks in.

INT: Men du sa att det var två trådar?

JUL: Den andra stannar kvar under tungan.(Hans röst är mycket svag.) Den kittlar...

INT: Kittlar den?

JULIO: I örat.

INT: I örat?

JULIO: En annan.

INT: Sa du inte att det var två?

JULIO: Det är massor...(paus). Färgade kablar. Som svävar av sig själva.

INT: Hör här! Stäng munnen!

JULIO: Jag kan inte. Jag kan inte röra mig. De tittar på mig...(Det verkar som om de tagit kontrollen över hans vilja.) Paus) Annu en kabel... in i ögat... det gör ont...(skrämd. Rösten är nu nästan som en väsning.) Min penis... nej, min penis. Det är två kablar där. (Han låter som om det vore mycket smärtsamt.) Det gör ont!

INT: Vad gör ont?

JULIO: Min penis... urinröret.(Stönar av smärta). Det är två kablar i det.

INT: Vad?...Ivå?

JULIO: Jag är full av kablar. Fullt av dem. (Låter som om han håller på att fall i dvala.) Jag kan inte sluta ögonen. (Kraftfulla reaktioner.) En till i anus...den tränger in... in i anus?

INT: I anus?

JULIO: Ja, allihop. Allihop i mig...

INT: Gör det fortfarande ont?

JULIO: Nej, men de känns.

INT: Och vad gör männen?

JULIO: Tittar på mig. Jag kan inte blunda...(viskande) ah, nu...de dras ut.

INT: Vad dras ut?

JULIO: Kablarna dras ut.

INT: Gör det ont?

JULIO: Ja. I urinröret. Inuti (stönar av smärta). Ja...redan... (andningen tyder på att han lugnat sig.) Ja, de är redan ute. (Varkar lättad)

INT: Känns det bättre nu?

JULIO: (Rösten mera avspänd.) Ja.

INT: Ställer du inga frågor till dem?

JUL: Nej. (Sover.) Jag vill härifrån... Jag vill härifrån...(paus)...Nu går jag ut..

INT: Vart?

JULIO: Ut därifrån.

INT: Går du själv?

JULIO: Ja.

INT: Hur mår du?

JULIO: (Till "de andra") Och Mus? Mus? (Paus) ...han mår bra.

INT: Kan du se Mus?

JULIO: Nej. Men jag vet att han mår bra. De har gjort samma sak med honom som med mig.

INT: Hur vet du det?

JULIO: De berättar det...nu ger vi oss av därifrån.

INT: Från rummet?

JULIO: Ja.

INT: Vad har de gjort med dig. Har du frågat dem det?

JULIO: Ja, det har de berättat.

INT: När?

JULIO: När kablarna stacks in.

INT: Vad gjorde de då?

JULIO: De har tagit prover på kroppsvätskorna.

INT: Vilka kroppsvätskor?

JULIO: Saliv, gaser, magsaft...tårar, sperma.

INT: Sperma?

JULIO: Ja, och urin...(paus) Och de har stuckit mig...

INT: Men du sa ingenting om att du blev stucken?

JULIO: Det kändes inte.

INT: Var stack de dig?

JULIO: I ryggen.

INT: Och vad tog de därifrån?

JULIO: De berättar...vätska... (ohörbart)...ryggmärg.

INT: Ryggmärgsvätska?

JULIO: Ja, från ryggen.(Paus.) Blod. Ledvätska.

INT: Varifrån tog de ledvåtskan?

JULIO: Från knät, och bloc... från örat.

INT: Du sa ingenting om örat förut?

JULIO: Det kändes ingenting.

INT: Var det kablarna. (Enligt Julio, som senare började minnas, var det en tredje kvinna, tillsammans med honom, inne i sfären och som antagligen var den som genomförde provtagningarna.) Titta! Såg du något i änden på kablarna?

JULIO: Ja.

INT: Vad?

JULIO: Som en liten blank sprutspets.

INT: Hur mår du nu?

JULIO: Lättad...ingenting händer.

INT: Var är du nu?

JULIO: I korridoren. På stegen. (paus) Jag kommer inte upp.

INT: Inte upp, är du för svag?

JULIO: (Ohörbart).

INT: Kan du kontrollera dina rörelser?

JULIO: De kontrollerar mig.

INT: Hypnotiserar de dig?

JULIO: De har tagit över.

INT: Om du inte kan röra dig, hur kan du då förflytta dig från plats till plats?

JULIO: De leder mig.

INT: Hur går det för Mus?

JULIO: De säger att han är allright.

INT: Vart går du nu?

JULIO: (Trött röst) Jag går upp... stegen.

INT: Går du upp själv?

JULIO: Nej.

INT: Hur går det då till?

JULIO: De tar upp mig.

INT: Sää...de tar upp dig?

JULIO: Jag stör inte till något...

INT: Går en av dem upp med dig? Håller de dig i skuldrorna?

JULIO: Nej...Jag går upp (verkar sova) Jag är tyngdlös.

INT: Tyngdlös?

JULIO: Ja, tyngdlös. (Det verkar som om han svävar...lugnare nu)...Där borta är Mus!

INT: Var är du nu?

JULIO: Där uppe! På övre våningen.

INT: Där uppe?

JULIO: Ja, i rummet.

INT: Ligger du ner?

JULIO: Nej, jag står. Jag rör inte vid golvet. (Rösten mycket svag)

INT: Är Mus också där?

JULIO: Ja, på en stol.

INT: Vad gör de med dig nu?

JULIO: De får mig att sitta ner.

INT: Var?

JULIO: Vid samma bord som förut (paus) ...Nu kan jag röra mig igen.

— — — —

NÅGRA ANATOMISKA OCH MORFOLOGISKA SLUTSATSER FRÅN FALLET JULIO F. AV DR. MARIA TERESA PEREZ ALVAREZ.

SOM FRAMTIDENS MÄNNISKA

De varelser som beskrivs av Julio skiljer sig inte mer från Homo Sapiens än den senare från Cromagnon, d.v.s. de är antropomorfiska (männsliga), i själva verket nästan helt som människor. Deras beteende, utseende sammanfaller på ett uppseendeväckande sätt med "framtidens människa" såsom den skisserats av anatomer och antropologer. Kraniet utvecklas, ögonen blir större, håret försvinner, händerna utvecklas, fingrarna förlängs. Vissa föreställer sig den framtida människan som vek och klen, med muskulatur som en tiopring, men detta kan endast vara acceptabelt ur rent teoretisk synvinkel, eftersom människans mat (näringssättet ökat ständigt), idrottsövningar osv. för närvarande leder till att nyare generationer blir allt längre och starkare.

KINDERNA

Den kraftiga utvecklingen av kindknotorna verkar logisk. Om vi observerar våra egna förfäder, upptäcker vi att kraftiga kindknotor är någonting relativt nytt. Hos neandertalmänniskan med kraftigt utvecklat käkparti, är kindknotorna små. Det dröjde ända till cromagnon innan man kan börja tala om kinder. Det verkar alltså som om kind-

knotor är en anatomisk egenskap som hela tiden utvecklas.

Om vi drar en linje som passerar nedre framländernas tandhålor, har vi utmärkt vad man skulle kunna kalla indernas utvecklingszon. Alla kindknotor som sticker ut över den linjen stämmer med moderna, utvecklade raser av människan, medan de som saknar detta är homo Sapiens föregångare. Som illustrationerna, enligt Julios beskrivning, visar är varelsernas kinder betydligt mer markerade än hos dagen människa och detta tyder på att de nått längre i utvecklingen. Kinderna verkar i själva verket ha samband med människans upprättstående ställning och dessas utveckling verkar ge henne en känsla av att befinnas sig i ledarposition. I fallet Julio skulle det hos varelserna kunna röra sig om en slags motbalans till det enorma kraniet, men detta är naturligtvis bara en hypotes.

En annan intressant aspekt är de skarpa kindknotorna. Inom antropologin är vinkeln som formas av de två lägre områdena av käken det som ger oss graden av utveckling. Således är vinkeln tvär hos den europeiska rasen medan den hos vissa afrikanska raser är nästan rät. Detta tyder på att ju skarpare vinkeln är, desto mer utvecklad är individen. Julios varelser hade extremt skarpa kindknotor, så även detta tyder på mycket hög utveckling.

ANATOMISK KOHORENS

Vid studiet av materialet är det två saker som vi finner särskilt intressanta: en är den anatomiska kohorens (överensstämmelse, harmoni) den anatomiska "enheten" hos de beskrivna individerna. Den andra är överensstämmelsen mellan Julios egen redogörelse och varelsernas morfologiska (kroppens yttre utseende) karaktäristika. Julio pratar t.ex. om kraftfulla skuldror och skulderblad, något som logiskt sett är nödvändigt för att stödja ett så stort kranium. En annan punkt: Julio nämner att deras pupiller verkade förstörade, vilket tyder på en normalmiljö med dämpat ljus eller på något sätt skonsamt mot ögonen och detta stämmer också med frånvaron av ögonfransar, vars funktion är att skugga och det stämmer vidare med den sparsamma pigmenteringen i irisen och även med hudens pergamentliknande färg.

Vi får inte glömma det speciella ljus som fanns inne i farkosten. Det var

intensivt men ändå så mjukt att Julio upplevde solljuset utanför farkosten efteråt som bländande.

FRÅN EN ARTIFICIELLT KLIMAT

Frånvaron av ögonfransar tyder på att de inte svettas och frånvaron av hårlåksom ögonbryn på att de inte behöver skydd från främmande saker som faller från håret. Här överensstämmer Julios uppgifter ännu en gång, eftersom han säger att han tror att de inte svettas och inte hade hår under sina huvor. (Denna frånvaro av ögonbryn och ögonfransar skulle i konsekvensens namn kunna tyda på att dessa varelser lever i en artificiell omgivning, eller en miljö där inga kraftiga vindar eller klimatförändringar förekommer)

Och slutligen, fingrarnas ovanliga längd ("pianistfingrar" eller "spindelfingar" som Julio kallade dem) - detta passar perfekt med den arketyper av den framtida människan som har skisserats. Denna typ av händer skulle då utvecklas som ett resultat av mycket knapptryckning. Och det är just detta som Julio talar om i sin berättelse, när han säger: "Dessa varelser hanterade knapparna och reglagen med en otrolig hastighet, den snabbaste maskinskriverska skulle inte kunna göra om det!" Och det ligger ännu mer i det. För hans ord tyder på en anatomisk olikhet hos dem. Som han säger: "Ifrån handleden såg deras händer annorlunda ut. Händerna såg inte ut som om de tillhörde resten av kroppen. De var långa och fint utformade! Tanken slog mig att de aldrig kan ha gjort något fysiskt arbete."

För att summera det hela:

Varelsernas morfologi passar utmärkt för en mänsklig ras som utvecklats längre än homo sapiens eller följt en parallell utvecklingslinje till vår egen.

När det gäller kraniet slutligen, visar de beräkningar som gjorts, att främlingarnas kranier kanha en kapacitet som är 5 fångar större än människans.

SLUTSATSER I FALLET JULIO av Antonio Ribera

Möjligen är detta kidnappningsfall det som hittills gett den fylligaste

informationen. Detta är främst tack vare Julios vilja att samarbeta, hans förmåga att förklara och sammanställa. Fastän han tveklöst tillhär kategorin "en enkel god människa" hindrar det inte att han har en intelligens som är högre än genomsnittets. Det finns ingen anledning att tro att "enkel" är detsamma som dum. Dessa ord är mycket olika.

Personligen gjorde han ett mycket gott intryck på mig. De samtal jag hade med honom verkade berikande. Hans klara blå ögon, hans omedelbara öppna blick lämnar starka intryck. Han har ett sätt att se på en, som är ganska ovanligt. Man känner sig naken och försvarslös. Man vet att man inte kan ljuga, eftersom dessa ögon inte ljuger. Dessutom avskyr han lögn.

Har han blivit särskilt utvald? Ännu en gång samma gamla fråga: Varför? I vilket syfte? Av vem?"

En av de dagar då Julio höll på med sina "radioöverföringar" (dvs han agerade passivt hypnos som sändare och mottagare) frågade en av oss hans "vänner": Varför tog de inte kontakt med någon framstående vetenskapsman?" Svaret var att de främsta av våra vetenskapsmän inte hade något att ge ens den enklaste av deras tekniker. Och de sa vidare att det de söker hos oss är humaniteten - den varma mänskliga kvaliteten, som de tydligen förlorat genom pr av svår och självutplånande utveckling i en kall och fientlig omgivning.

Hos oss ser de - och beundrar, vad de oåterkalleligen förlorat under tidernas gång. Idag är de perfekta men robotiserade biologiska maskiner, med spår av en ålderdomlig humor som en relik från deras förlorade humanitet... den humanitet som de nu tycks finna hos oss. Det är därför de inte är intresserade av våra vetenskapsmän - som inte skulle kunna ge dem någonting!

Men vi rör oss mot förbjudet område. Vissa aspekter av de kosmiska "vännernas" liv har jag lovat Julio att inte avslöja, eftersom de inte vill att det ska bli känt... i varje fall inte ännu.

En sak kan jag emellertid säga och det är att de tycker det är fascinerande att tala med oss. Ibland är det vi, de jordiska utfrågarna, som konverserar genom mediet Julio, vår sändare och mottagare, - ibland är det vi som måste avbryta de långa konversationerna (där vi ibland t.o.m.) skämtat med varandra!)

Och aldrig har de försökt påtvinga oss något. trots sin bevisliga överlägsenhet. När någon nämner det, säger de bara: "Vi är annorlunda. Det är allt."

Varelser med 10.000 cc hjärnor!
Tala om skillnad!

Det finns emellertid en sak som de inte avslöjat, och som jag tror jag kan berätta här, och det är att det inte är bara de som besöker oss. DET FINNS ANDRA. Inte lika storväxta som de och inte med samma etiska öppenhet. Andra som håller på med att infiltrera och "programmera" de människor som de kontaktat och kidnappat. Herbert Schirmer hade oturen att möta några av dem. Och det har även hänt andra.

"De" är orm-folket och relationerna mellan dessa två besökare hör inte till de bästa. Det kan jag också säga.

MEN VARFÖR KOMMER DE HIT?

Och nu till frågan - varför kommer de hit till jorden, detta minimala kosmiska dammkorn i ett avlägset hörn av galaxen?

"Er värld är fantastisk!" sa de en gång till Julio. "Dess biologiska rikedom är otrolig! Det finns mycket få världar liknande denna. Det är en veritabel guldgruva, en nästan outtämlig källa för många av de saker vi behöver och som vi inte har. Vatten t.ex. Iyvärr har ni redan börjat förstöra er värld. Det är en historia som upprepats många gånger. Det hände en gång på vår egen planet, för flera 100 år sedan. "

För att avsluta och sammanfatta det vi förutsatt oss i denna artikel, kan vi säga att de högra galaktiska civilisationer som tycks försöka genomföra (och sedan många år har varit sysselsatta med det) denna "operation Jorden" - som inte nödvändigtvis innefattar homo sapiens - dessa högre civilisationer har tillgång till en teknologi helt överlägsen vår egen.

Men - och det är kanske det viktigaste - förutom dessa teknologiska kunskaper som för oss framstår som rena magin (för att citera författaren Arthur C. Clarke: "Varje teknologi överlägsen vår egen

skulle vara omöjlig att skilja från magi") behärskar de också sinnena på ett sätt som vi skulle kalla "paranormalt", ESP eller PSI.

Vad vi inte inser är att för de andra framstående civilisationerna i galaxen är detta normalt (precis som det kommer att vara för oss en vacker dag). Hos många av dessa civilisationer har den mentala kommunikationen för länge sedan ersatt oral kommunikation, hypnos används regelbundet för att implantera ideer och order och även för att avlägsna traumatiska upplevelser. Allt detta är mycket bra, men på samma gång skrämmande. För detta försätter oss i en situation, där vi öga mot öga med dem blir försvarslösa försökskaniner.

Om undersökarna har goda motiv, Okay, då är vi säkra. Men om det inte är så... då är det bara att hoppas på att den gode allsmäktige är på vår sida. Och om det finns både "goda" och "onda" (som i gamla västernfilmer), låt oss då hoppas att de goda vinner.

Men kanske finns det inga "goda" eller "onda", bara "annorlunda". Våra värderingar om vad som är ont och gott kan ju vara ganska löjliga ur ett kosmiskt perspektiv.

Den amerikanske forskaren Alvin H. Lawson påstår att det är möjligt att implantera ett imaginärt kidnappningsförlopp hos vilken normal människa som helst och att dessa "kidnappningsfall", även om det uppvisar vissa olikheter, ändå är väldigt lika de "äkta" fallen. Det håller vi med om. Vi håller på att lära oss manipulera psyket, denna enorma databank, som innehåller nästan allting.

"Trots detta", säger Lawson själv i sin studie, "trots många likheter, finns det några problematiska olikheter, som t.ex. fysiska följdverkningar och fall med fler än ett vittne, vilket verkar tyda på att fall där människor kidnappas av ufo-besättningar är något helt annat än de imaginära och hallucinatoriska upplevelserna."

Det ligger mig särskilt varmt om hjärtat att få avsluta denna artikel med ett citat av Lawson, eftersom han är den förste som brukar

citeras av våra unga vetenskapsmän som är så desperat angelägna om att bevara sin status som seriösa forskare och förnuftiga personer, så fort de stöter på detta imponerande fenomen som vi kalla kidnappningsfall och som utan tvekan är det mest säregna och avslöjande området inom ufologin.

Javisst kan det mänskliga psyket föreställa sig vad som helst. Även en kidnappningssituation. Men därmed har vi inte sagt att kidnappningsfall inte är verkliga händelser.

Mycket mycket diskret bevakas vi av någon. Och ibland (och det verkar ha ökat på senare tid. Antalet kända fall är redan åtskilliga hundra) är det någon som tillfälligt kidnappar någon av oss (utvald tycks det med utgångspunkt från vissa egenskaper) och gör det av för oss totalt okänd anledning.

En dag, någonstans, kommer vi utan tvekan att lära känna den otroliga sanningen. En dag- hoppas jag i alla fall- skall vi upphöra att vara kidnappningsoffer och börja bli "vänner" eller ännu heller "bröder" i kosmos. Låt oss hoppas det.

Flying Saucer Review, Vol 30, No 5
Översättning: Ace Svensson

FÖR DEM SOM HAR MISSAT, MEN ÄR INTRES-
SERAD AV ILLUSTRATIONER FRÅN FALLET
JULIO FÅR VI HÄNVISA TILL SVÄVAREN
NR 3 och 3, 1985

DENNA AVSLUTANDE DEL 3 INNEHÅLLER INTE
EN ÖVERGRIPANDE BESKRIVNING AV DET
MYCKET DETALJRIKA FALLET JULIO, UTAN
ÄR ENDAST ETT EXEMPEL PÅ HUR DET KUN-
DE GÅ TILL VID EN AV HYPNOSSESSIONERNA,
SAMT SAMMANFATTNINGAR.

Ace Svensson

DET STÅR I
SVÄVAREN.
?

ETT PARALLELLT UNIVERSUM

PAUL WHITEHEAD

DR. J. ALLEN HYNEK HAR VID MÅNGA TILFÄLLEN GENOM ÅREN VARIT INNE PÅ EN INTRES-
SANT HYPOTES, ATT UFOS KAN HÄRSTAMMA FRÅN ETT PARALLELLET UNIVERSUM. IDAG ÄR
HAN INTE LÄNGRE ENSAM OM DEN UPPFATTNINGEN. FYSIKER BÖRJAR NU TALA OM ETT,
ELLER FLERA UNIVERSA I SINA DISKUSSIONER OM KVANTMEKANIK.

Teorin om parallella universa här-
stammar ursprungligen från Hugh
Everett, som tänkte sig att en
partikel på ett mystiskt sätt
följde alla de vägar från sin nu-
tid till framtiden, som fanns
tillgängliga.

Hittills sedan kvantmekaniken in-
troducerades av Max Planck vid
sekelskiftet, har den gett veten-
skapsmännen en bild som motsvarar
verkligheten. Med andra ord. de
statistiska förutsägelser som
kvantmekaniken ger är alltid rik-
tiga; KM har förklarat allt från
subatomära partiklar till stjärn-
energi och det finns oändligt
mycket nytt att upptäcka efter
ytterligare studier i ämnet.

Teorin om ett parallellt universum -
som ufos kommer ifrån - kan komplet-
teras med teorier, där enligt fysiker-
na, kommunikation med överljudshas-
tighet är möjlig. Bland det man
funnit vid studier i kvantmekanik,
bl.a. ett experiment som Einstein
gjorde med två andra forskare, Po-
dolsky och Rosen, är att det kan
förekomma ögonblicklig kommunika-
tion mellan objekt, som befinner
sig på stort avstånd från varandra
(t.ex. olika galaxer). Det är möj-
ligt, men inte troligt.

fysikern Jack Sarfatti menade att
överljusförbindelser existerar, inte
bara mellan olika områden utan kan
också kontrolleras och användas för
kommunikation. Denna teori från 1975
kallas den superluminala (överljus-)
överföringen av order utan signaler.

Innan vi ger oss in i den ögonblick-
liga kommunikationens värld, över-

ljusfärden, tachyoner (de små överljus-
partiklar som man teoretiskt tror exi-
sterar) och hyperrymden (ett möjligt
parallellt universum, där materian är
så tät att tiden står stilla), låt oss
göra en kort återblick på kvantmekani-
ken, för att ge den oinvigde läsaren
en chans att förstå dess begrepp .

Enkelt uttryckt är KM studiet av atomer
och elementarpartiklar. Tyvärr är det
inte bara så enkelt, eftersom utforskan-
det i sig påverkar atomerna. Med andra
ord den som utför observationen av dessa
fysiska fenomen blir själv en del av
vad han/hon studerar.

Det är alltså inte undra på att vissa
fysiker som studerar KM tenderar att
uttrycka sig i filosofiska eller kvasi-
religiösa termer när de försöker sking-
ra oklarheter inom sitt område.

Enligt Sarfatti, som matematiskt formu-
lerade följande teori, påverkar forskaren

de fysikaliska processerna på ett fundamentalt plan - han förändrar helt enkelt elektronernas och atomernas beteende i samma ögonblick han påbörjar sin observation. Med rätt nivå (hög) på tankeprocessen/koncentrationen borde det, enligt honom, vara möjligt att åstadkomma kohorent rörelse hos partiklarna.

Elektroner som man "tänker på" kanske påverkas att följa instruktioner. Det intressanta är att enligt KM ka det som händer partiklarna (eller objektet) samtidigt hända med partiklar (objekt) långt därifrån, till och med i en annan galax, förutsatt att de två grupperna av partiklar tidigare har koordinerats (d.v.s. har något gemensamt).

Teorier har utvecklats för att förklara dessa observerbara beteenden. Är det vetenskapliga fakta eller Science fiction? Om det inte lär oss något annat, visar KM i varje fall att allting är möjligt. Och en sak är säker, det finns tillräckligt mycket att upptäcka inom KM för att hålla vetenskapen sysselsatt i århundraden - eller i evighet.

Följande handlar om teorier ursprungna ur KM och som kan ge oss upplysningar inom området överljusfärder och kommunikation. Något som ovedersägeligen borde intressera de som sysslar med ufo-forskning eller SETI (sökandet efter utomjordiska intelligenser).

ÖGONBLICKLIG KOMMUNIKATION

Den fysiker som först och främst bidragit till att aktualisera detta ämne var John Stewart Bell, som 1964 publicerade matematiska bevis, som av vissa forskare anses utgöra en av de främsta milstolparna inom fysikens historia. Teoremet antyder bl.a. att universums "olika delar" på något sätt är förbundna med varandra.

Hur kan det vara så? Enligt KM har det samband med materians beteende. Vågor av materia (också känt som materiavågor eller kvantum vågfunktioner) finns alltid överallt i universum och vad som händer i ena delen av en våg händer samtidigt i en andra delenvågen om materian i de båda delarna har något gemensamt.

Sarfatti kallade denna typ av kommunikation för "Ickelokalt faslås över rymdlika intervaller". Det är mycket svårt att förklara detta i en så relativt enkel artikel som denna. Det väsentliga

är emellertid att det som händer på ett ställe i universum har samband med vad som händer på ett annat ställe - vilket i sin tur har samband med vad som händer på ytterligare ett ställe osv. De separata delarna av universum är inte separata, de är en helhet av kvantum vågfunktioner, och kvantumvågfunktionerna åstadkommer på ett mystiskt sätt denna kommunikation.

Det finns en skillnad mellan kommunikation som uppstår naturligt (utan hjälp av något extramedium, som exempelvis en intelligens) och överljussignaler som sänds av en intelligens. Det kan vara så att en avancerad intelligens kan utnyttja kvantum vågfunktionerna för att sända meddelanden härifrån till universums ände på ett ögonblick. Den kan också, enligt vissa teoretiker, sända en signal samma distans snabbare än ljuset.

SUPERLUMINAL KOMMUNIKATION

Finns det partiklar som färdas snabbare än ljuset? Om de fanns, skulle de inte behöva särskilt mycket energi för att kunna accelereras från underljushastighet till överljusfart, eftersom de redan befinner sig i överljusfart.

Einstein sa en gång: "hastigheter högre än ljusets kan... omöjligt existera." Han förklarade att det skulle krävas oändlig energitillgång för att accelerera något till ljusets hastighet. Även om det visar sig att han hade rätt, tror vissa vetenskapsmän att det kommer att vara möjligt för en rymdfarkost att färdas med 99,9% av ljushastigheten.

Men här är vi intresserade av något bättre än det. Fysiker har spekulerat om överljuspartiklar och man har gett dessa hypotetiska partiklar namn, tachyoner. Man har sökt efter tachyoner och några australienska forskare tror att de kan ha upptäckt dem. Men tachyonerna är naturligtvis ganska svårfångade.

Det är möjligt att tachyoner är det medium med vilket man skulle kunna kommunicera utan tidsfördröjning över stora avstånd i rymden. Information kanske överförs via överallt befintliga tachyoner i "materiavågor"

eller "kvantum vågfunktioner".

Finns det någon möjlighet att haka på tachyonerna för att sända en signal ut i rymden? Eller kanske haka ett meddelande på tachyonerna?

I boken "Taking the Quantum Leap", skriver fysikprofessorn Fred Alan Wolf (tidigare vid universitetet i San Diego) och spekulerar om att vid överljushastigheten skulle en partikel eller ett meddelande kunna "hoppa in" varsomhelst på ett ögonblick i nuet, det förflutna eller framtiden. Den/det skulle besöka alla platser i universum omedelbart och alla platser i universu skulle vara dess hem.

Om tachyoner existerar skulle de enligt John Gribbin i boken "Our Changing Universe, The New Astronomy", alltid färdas bakåt i tiden. Om man lyckades dokumentera deras existens genom att de bebländar sig med "vanlig materia" i vår egen värld, skulle vi åtminstone principiellt kunna tänka oss att sända en signal bakåt i tiden och bära med oss information om framtida händelser i den persons liv som mottager händelsen."

Jag överlämnar till läsaren att spekulera om vad den teorin skulle kunna användas till.

HYPERRYMDEN

NU SYNS VI - NU SYNS VI INTE

En annan teori om hur det skulle kunna vara möjligt att sända signaler till en annan del av universum, innefattar ett annat universum, hyperrymden, som kan tänkas existera parallellt med vår egen. Professor John Wheeler, en av männen bakom vätebomben, har teoretiserat om hyperrymden och en del av hans ideer finns återgivna i boken "The Next 10.000 years" av Adrian Berry.

Ingången och utgången från hyperrymden kan finnas varsomhelst i universum, även i utkanten av vårt eget solsystem, enligt teorin.

Det antas att via sådana "portar" skulle man kunna resa över stora avstånd på ett ögonblick. Enligt matematiska modeller skulle en hel stjärna kunna försvinna i en av dessa hål (som är liknande, men inte identiska med svarta hål) och dyka upp någon annanstans i universum utan att ha tagit skada.

Följaktligen skulle enligt vissa teoretiker det som händer en stjärna lika

gärna kunna ske med ett rymdskepp eller en signal. Ett rymdskepp skulle t.ex. kunna passera genom ett hål in i hyperrymden och tillbaka till vårt eget universum någon annanstans i samma ögonblick, eftersom man antar att tiden inte existerar i hyperrymden. Materian där är så tät, att tiden upphör som vi tidigare nämnt.

Problemet är bara att vi aldrig skulle kunna ta reda på vad som hänt med en signal om vi lyckades sända den in i hyperrymden (om inte någon eller något sände den tillbaka!)

Många experiment skulle behöva genomföras innan man kan sända en signal eller en sond. En sond kunde åtminstone programmeras att återvända (eller om man lyckades tillföra datorer artificiell intelligens, skulle de kanske kunna hitta tillbaka själv).

Dr. Patric Moore, skriver i inledningen till Berrys bok, att om 10.000 år och om de teorier som vi nu har är korrekta, kanske man inte behöver hyperrymden för att komma från A till B på ett ögonblick. Ändå kan det ju vara skönt att veta att den finns tillgänglig om alla kvantummekaniska kommunikationsvägar skulle vara upptagna.

EFTERSKRIFT

Två veckor efter att ovanstående artikel skrivits publicerade New Scientist en artikel under rubriken "Fysikerna framkallar skuggvärlden" som lägger fram en ny teori om ett parallellt universum.

Denna nya teori kommer från fysiker vid Fermi National Accelerator Laboratory utanför Chicago och så här tänker man sig:

När universum var ungt och mycket varmt, delade det sig i två identiska massor, en som delade sig ytterligare och gav oss det universum vi känner till - vårt universum. Om den andra massan splittrades på exakt samma sätt, skulle det leda till vad fysikerna kallar en "skuggvärld" - en exakt kopia av vår egen värld med ett solsystem som är identiskt med vårt eget.

Detta parallella universum skulle i så fall befinna sig i en annan dimension, men skulle gå att upptäcka genom att dess gravitation bebländar sig med vår egen. Fysiker menar att om

detta parallella universum existerar skulle vi kunna känna "draget" från dess massa. Vi kan inte se det eller mäta dess radioaktivitet.

New Scientist kommenterar: Vi undrar kanske hur vi skall kunna kommunicera med dessa skuggvarelser, som ev. har utvecklats i skuggvärlden."

Svaret på den frågan är enligt författarna gravitationsvågorna. Dessa vågor är den enda form av strålning som kan sändas från den ena världen till den andra, så om våra astronomer upptäcker ett supernovaliknande utbrott av gravitationsvågor, utan några visuella bevis för en explosion, kan det röra sig om ett mycket påkostat sätt att sända signaler från skuggvärlden.

Enligt de fysiker som formulerat denna teori, skulle de två massorna som utgör vårt universum och det parallella universat ha samverkat för länge sedan när galaxerna bildades, och de parallella galaxerna.

De två universas "finare detaljer" bestämdes av turbulens, chockvågor, magnetfält och andra liknande faktorer.

Parallella stjärnor och planeter formades, kanske i närheten, men inte på samma plats, som sina synliga motsvaigheter.

Om denna teori är korrekt, börjar Hyneks egen teori ta form som en trolig förklaring till varifrån ufos härstammar. Vi sitter kanske nästan i knät på ett annat osynligt solsystem med samhällen med mycket avancerad teknologi.

Flying Saucer Review
Vol 31, No. 1

NYA TEORIER

YTTERLIGARE STÖD FÖR TEORIN OM ETT PARALLELLT UNIVERSUM KOMMER FRÅN TVÅ BRITTISKA VETENSKAPSMÄN.

FORSKARNA MENAR ATT DET INTE BARA KAN EXISTERA ETT ANNAT UNIVERSUM PÅ SAMMA PLATS SOM VÅRT EGET - UTAN KANS-

KE KAN DET FINNAS FLERA ANDRA DIMENSIONER, SOM TIDIGARE VARIT OKÄNDA.

"SUPERSTRÄNGAR"

Dr. Michael Green, lärare vid Queen College i London, och dr. Simon Anthony, vetenskaplig konsult och f.d. forskare inom partikelfysiken, lägger fram sina upptäckteri New Scientist från 29 augusti, 1985.

Båda stöder teorin om "supersträngar", vilket skulle innebära att subatomiska partiklar inte existerar som individer, de är i stället delar av ett större objekt, som forskarna kallar "supersträng".

Vi kan inte se hela objektet, eller strängen, eftersom vi alltid bara lyckas komma åt en liten bit av den - de partiklar som utgör atomerna, som i sin tur utgör hela vårt universum.

Med dr. Anthonys ord: "Precis som en fiolsträng genom att vibrera kan ge en hel serie övertoner, kan en partikelsträng fås att förändras."

Han tror att alla "supersträngar" befinner sig i ständig "vibration". Det vi kan se är bara partiklar som vibrerar med de allra lägsta frekvenserna, vi har ingen möjlighet att "se" partiklar med högre vibrationsfrekvens, eftersom energin som krävs för att producera den bara har funnits tillgänglig på ett tidigt stadium i universums historia."

Supersträngteorin har kallats för "härskadsväckande" av bl.a. en sådan respekterad fysiker som professor Edward Witten vid Princetonuniversitetet i USA. Den kan revolutionera fysiken och öppna nya vägar för seriösa studier av dimensioner, som så småningom kanske kan bli tillgängliga för oss.

OÄNDLIGT ANTAL DIMENSIONER

Om vi verkligen befinner oss inom en dimension av supersträngar kan det. föreställer sig dr. Green, finnas ett oändligt antal partiklar högra upp på strängen, som blir allt tyngre ju högre frekvens de vibrerar med. Han vill dock inte spekulera om detta betyder att det också finns ett oändligt antal dimensioner.

De tyngre delarna av supersträngarna i vårt universum kanske utgör den "skuggvärld (se föregående art.) som man spekulerat om. Vetenskapsmännen säger

att vi borde kunna upptäcka detta andra universum genom att mäta de svaga gravitationsvågor som strålar ut från det.

Är det bara en tillfällighet att en amerikansk och en rysk vetenskapsman föreslagit att man skall bygga en 25 km lång gravitationsvågsdetektor i rymden?

Teorin om ett parallellt universum kanske kan förklara mysteriet med den "saknade massan". Vårt universum beter sig på ett sätt som tyder på att det borde finnas mycket mera massa än vi kan upptäcka och detta är ett problem för astronomerna.

Enligt dr. Anthony skulle ett parallellt universum förklara problemet med den saknade massan. Massan från det andra universat kan påverka

vårt eget genom starka gravitationsvågor, som för oss verkar osynlig men ändå är mätbar.

Hur ser då ett parallellt universum ut, om det nu existerar? Det skulle enligt dr. Anthony ha samma partiklar och krafter som vårt, men de skulle vara mycket svårare att upptäcka för oss.

De två formerna av materia skulle kunna existera på samma plats och vid samma tid "nästan blinda för varandras existens". Endast gravitationen skulle gå att upptäcka för observatörer i någon av de båda världarna.

Flying Saucer Review, Paul Witehead, Vol. 31, No 2 1986

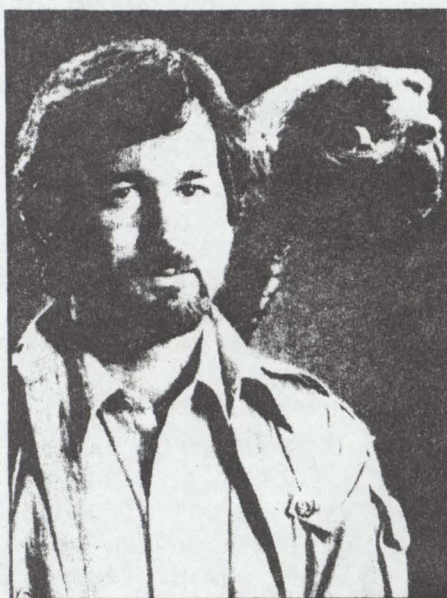

Foto PRESSENS BILD

Filmregissören Steven Spielberg drömer om att träffa en verklig ET, en utomjording.

Filmregissören Steven Spielberg (ET och Närbkontakt av tredje graden) har finansierat en radioantennutrustning vid Harvarduniversitetet. Den är specialgjord för att söka efter radiosignaler från intelligenta varelser utanför jorden.

Idén till denna form av avsökning kom från fysikern Paul Horowitz och hans kolleger vid Harvard. De funderade på att göra om ett radioteleskop för en datoriserad avsökning. Teleskopet i fråga vid Harvard-Smithsonian Oak Ridge Observatory, nordväst om Boston, hade lagts i malpåse.

Horowitz lyckades intressera sammanslutningen the Planetary Society för idén. Det var för tre år sedan, skriver amerikanska fysikersamfundets tidskrift Physics today.

Ny antenn lyssnar efter utomjordingar ET-regissör betalar

Paret Sagan gör insamling

Ungefär samtidigt mötte ordföranden i Planetary Society - den för svenska tevetittare välkände Carl Sagan - i Los Angeles just filmmakaren Spielberg.

Sedan dr Sagan orienterat Steven Spielberg om sökandet efter utomjordisk intelligens, anmärkte fru Sagan, Ann Druyan, att väsentliga insatser kunde göras på detta område med mycket modesta ekonomiska insatser.

Spielberg anmälde sig för ett bidrag på 100 000 dollar. Dr Sagan fann att detta var ungefär vad som krävdes för att konvertera Harvard-instrumentet till en scanner, som kan ta emot och analysera miljoner skilda kanaler.

Radioscannern togs i bruk i höstas och är nu i full drift. Enligt Horowitz kan den avsöka

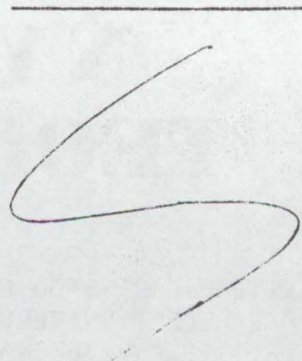
tänkt, fjärran civilisation med all kraft för att göra sina signaler uppfattbara och möjliga att ta emot.

Horowitz-instrumentet söker nu i närheten av vissa radiofrekvenser, som 1420 MHz. Det är ylets 21-cm-våglängd, vilken länge ansetts vara en universellt förekommande frekvens.

8,4 miljoner kanaler simultant. Det gör apparaturen till det största systemet i sitt slag.

Den grundläggande idén är, enligt Horowitz, att avsöka ett tillräckligt stort antal kanaler för att "finna missa en sändning av signaler på en tänkbar frekvens och med en referensram som man kan gissa sig till".

Sökandet vid Harvard efter utomjordiska signaler bygger på föreställningen att en

JAPANSKA UFOFOTON

I SITT GAP-JAPAN NEWSLETTER, NR 1 (MAJ-85) RAPPORTERAR MR. HACHIRO KUBOTA OM ETT FLERTAL FOTON AV "ADAMSKI-LIKNANDE" FARKOSTER - BÅDE CIGARRFORMADE OCH DEN RUNDA SCOUTTYPEN, SOM VERKAR HA TAGITS AV UNGDOMAR. (SOM DE FLESTA KÄNNER TILL TIKKHÖR DE FLESTA UFOS SOM RAPPORTERAS EN AV DESSA TVÅ KATEGORIER ELLER I VARJE FALL NÅGOT LIKNANDE).

1. Den 11 oktober 1974 vaknade den 16-årige pojken Kazuhiko Fujimotsu vid 6.30-tiden och kände sig illa till mods. Han gick till ett fönster och öppnade det och tittade upp mot himlen och såg något som tydligen var ett gigantiskt cigarrformat föremål i nordvästlig riktning. Omedelbart efteråt flög en farkost av "adamski-scouttyp" i riktning mot observatöre. Han hävdar att han snabbt tog fram kameran och tog fyra bilder med sin Kodak instamatic 20, av vilka vi visar två här, en av varje farkosttyp (bild nr. 2 se överst nästa sida).

2. Den 9 maj, 1982 i Asahikawa på Hokkaido, Japans sydligaste ö (de övriga öarna i norr har ockuperats av Sovjet) såg en 17-årig läroverkselev, Yoriaki Tsuda, medlem i skolans fotoklubb, ett svart ufo som långsamt rörde sig över himlen. Detta hände i närheten av hans hem vid 13.30-tiden. Han tog omedelbart ett kort med sin Canon-kamera, med ett 35-70 mm zoomobjektiv. Bilden sägs visa en farkost med kupol och fyra runda öppningar (fönster).

3. Klockan 18.00 den 1 september 1984 såg den sexårige flickan Nao Nishimoto enligt egen utsago en farkost av "adamski-scouttyp" som svävade endast någon meter över marken och befann sig på ett avstånd av 25 meter från observatören. Hon säger, enligt rapporten, att den hade en stor kupol med fönstergluggar och "en liten gyllene boll på toppen, som var starkt skinande". Storleken var som ett normalstort rum i ett japanskt hem.

När hon senare fick se ett foto av en "adamskifarkost" bekräftade hon att

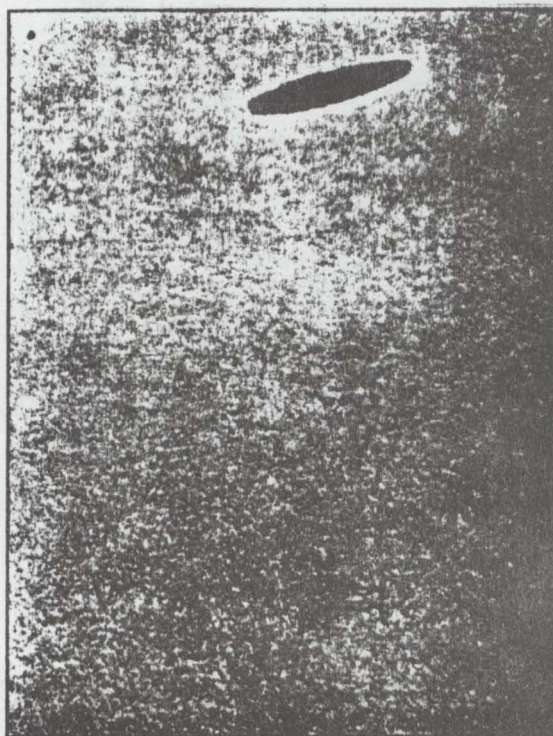

Bild. Första fotot av Kazuhiko Fujimatsu. 11 oktober 1974

det hon sett liknade detta, förutom den tjocka "spolen" på kupolen, som inte fanns på den maskin hon sett.

Hon hävdar att en varelse, som av henne beskrevs som "en pojke med gyllene hår" tittade ut genom en av fönstergluggarna och att han log och vinkade till henne med sin vänsta hand.

(Se bilder nästa sida)

Flying Saucer Review, Vol 31, No 1

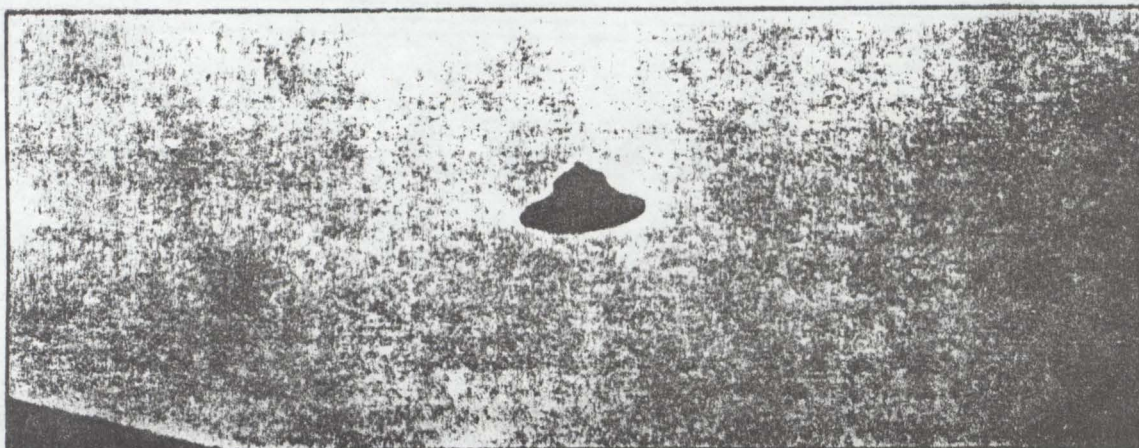

BILD. Andra fotot av Kazuhiko Fujimatsu, oktober 11, 1974

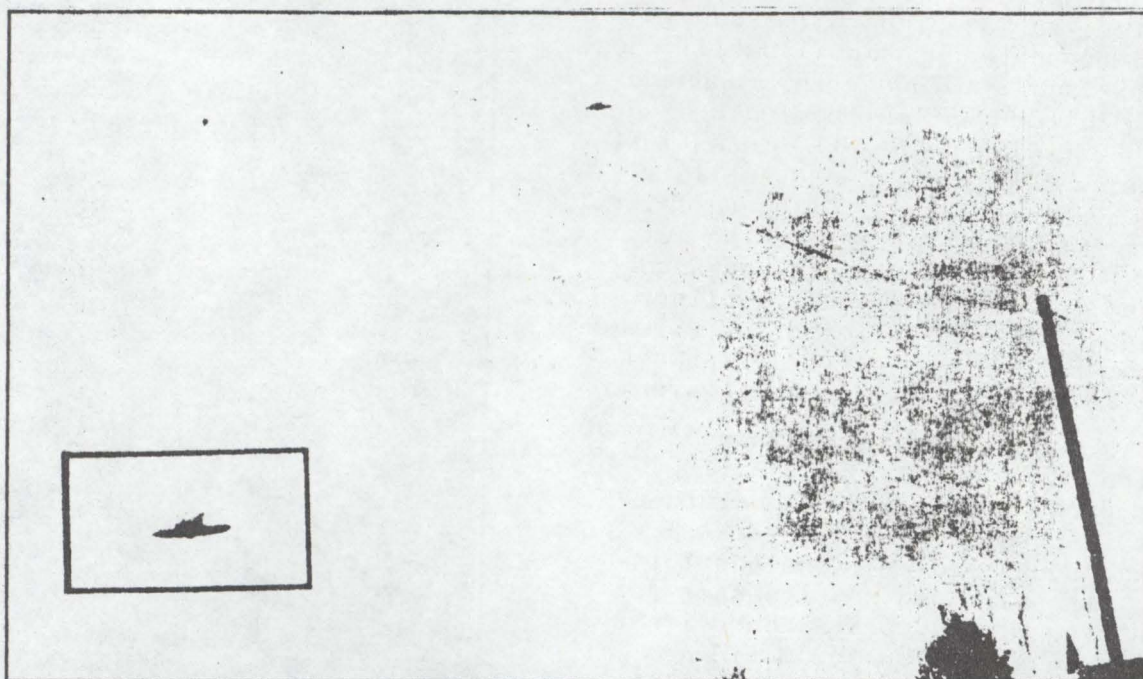

BILD. Foto av Yoriaki Tsuda från maj 1982

**Kina vill ha Sverige
som främsta rymdpartner**

OM VÄRLDENS UNDERGÅNG

RUTH MONTGOMERY, FÖRFATTARE MED FJORTON BÖCKER BAKOM SIG OCH TIDIGARE

POLITISK JOURNALIST

IDAG EN AV VÄRLDENS MEST KÄNDA PSYKIKER, INFORMERAR:

De flesta av oss kommer att dö i en världsomfattande översvämning (syndaflod) och slutet är nära.

Montgomery hävdar att hon fått veta detta av sina ledare, själar som vi själva med många tidigare liv bakom sig och som nu lever i andevärlden, dit även vi kommer efter att ha passerat genom den mystiska dödens port.

I 25 år bjöd Montgomery och hennes ledare endast välkänd okultism om reinkarnation och den s.k. andevärlden. "Vi är alla gnistor av Gud" löd ett meddelande. "Vi lever många liv men bara några av oss kan minnas dem", löd ett annat.

Men nyligen har ledarna, enligt uppgift, bett Montgomery att skriva om ufos. Resultatet är "Främlingarna finns bland oss" (boken utgiven av Putnams Sons, 1985), som är en beskrivning av "de andligt utvecklade främmande varelser som kommit till jorden." Enligt ledarna färdas dessa "rymdmän" genom att bryta ned sina kroppar och sin utrustning till en energiform, som rör sig fortare än ljuset. De använder flygande tefat endast för att frakta material, när de befinner sig på jorden.

I "främlingarna finns bland oss" påstår Montgomery att hon hittat två dussin människor som antingen har stött på ufos eller levt som främmande varelser själva. Josep Ostrom var på semester på Kreta 1978 då han drömde att han mötte en otroligt långväxt, smal man, som tog honom till ett flygande tefat och föreläste för honom om

det beklagansvärda tillstånd vår värld befinner sig i. Inom ett par månader hade han lagt ned en framgångsrik annonsfirma i Tucson och flyttat till Fort Collins i Colorado. Under de senaste fyra åren, säger han, har han tillbringat det mesta av sin tid med att bygga vad han kallar en "kromosomläkande apparat" efter instruktioner som han fått genom automatisk skrift, där

andar leder hans händer över skrivmaskinen och därigenom sänder sina meddelanden från andra sidan. På Manhattan finns en hel grupp mystiker som hävdar att de minns föregående liv på en planet i solsystemet Ark-turus. Gruppens ledare, den oerhört välbärgade 39-årige arvingen Frederick von Meirers. För åtta år sedan, påstår von Meirers i Montgomerys bok, låg han på sjukhus i Kalifornien för en allvarlig infektion, då "tre varelser materialiserades i mitt rum och avslöjade hemligheter", däribland att hjälpa till att förbereda jorden för den kommande katastrofen. Vid sekelskiftet kommer, även enligt Montgomery, att jordaxeln att ändra läge. Sex av sju kommer att skickas vidare för reinkarnation av nedfallande föremål, frysa ihjäl eller drunkna. Resten kommer att återuppbygga civilisationen med hjälp av Montgomery och hennes ledare. Om vi vill kolla Montgomerys förmåga att göra förutsägelser ger hon oss ett test: Pres. Reagan kommer att lämna sin post i Vita huset på grund av dålig hälsa innan hans mandattid är ute.

Owen Davies, OMNI, DEC 1985

NÄRKONTAKT VID BAGSHOT HEATH

OMAR FOWLER

I ETT TIDIGARE NUMMER AV SVÄVAREN HAR VI BERÄTTAT OM ALFRED BURTOO, SOM PÅSTOD SIG HA BLIVIT FÖRD OMBORD PÅ EN LANDAD FARKOST NÄRA ALDRESHOT, TIDIGT PÅ MORGONEN DEN 12 AUGUSTI 1983. HAN SLÄPPTES AV VARELSERNA OMBORD, SOM ANSÅG HONOM FÖR GAMMAL FÖR SIN SYFTEN (78 ÅR). HÄR FÖLJER EN REDOGÖRELSE FÖR DET SOM HÄNDE SLAKTAREN DAVID MCMURRAY, SOM SÄGER SIG HA GJORT SIN OBSERVATION VID BAGSHOT HEATH, BARA NÅGON MIL FRÅN DET STÄLLE DÄR MR. BURTOO KIDNAPPADES, DE SKISSER SOM GJORTS AV DE RESPEKTIVE OBSERVATÖRERNA TYDER PÅ ATT DET KAN RÖRA SIG OM SAMMA TYP AV FARKOST I BÅDA FÄLLEN.

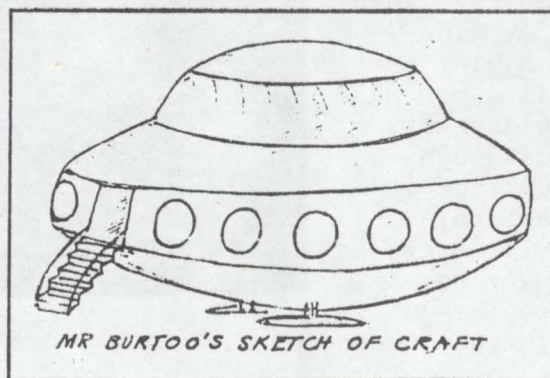
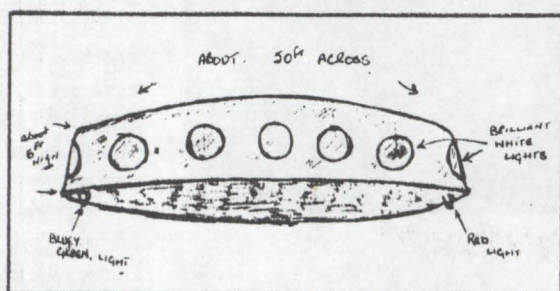

Bild 1. McMurrays teckning av ufot Bild 2. Mr. Burtoos teckning av farkost.

En kväll, söndagen den 15 september 1985, klockan 21.00 var familjen McMurray på väg hem i bilen från ett besök hos vänner i Guildford, Surrey. De körde på väg A 322 mot Bagshot och tog sedan av från stora vägen vid "Gordon Boys School" och fortsatte mot Farnborough på väg B 311 - klockan var 21.03. I bilen fanns David McMurray med hustru Sue och två små barn.

De hade endast färdats några hundra meter på vägen när de efter en svag kurva möttes av en underlig syn. Ett föremål som svävade över vägen (se skiss ovan) bara 50-60 meter framför dem. Ljuset var så intensivt att McMurray tvingades vända bort ansiktet för en kort stund. När de fortsatte att närma sig föremålet, dök ett annat liknande föremål upp bakom träden på vänstra

sidan av vägen och färdades vid sidan om dem alladeles bakom träden närmast vägen. De lade märke till att en annan bil bakom dem hade stannat helt plötsligt och kört av vid sidan av vägen. Under tiden hade det första föremålet som svävade över vägen skjutit i höjden och försvunnit.

Den här händelsen ägde rum på en ödslig del av vägen på hedlandet som sträcker sig till Bashot/Lightwaterområdet. Det finns några kullar i närheten av observationsplatsen och en starkströmsledning korsar vägen vid samma punkt.

Mr. McMurray beslutade sig snabbt för att fortsätta vägen fram så fort han kunde ytterligare 1,5 km där det fanns ett område med nybyggnationer och chansen att träffa på ett hus i närheten. När han tog

svängen med husen i sikte, körde han över till andra sidan vägen, stannade och klev ur bilen. Barnen sov i baksätet och Mrs. McMurray låste sin dörr och vägrade gå ut.

När deras bil stannat, stannade även ufot och det svävade över trätopparna mitt emot på andra sidan vägen på en höjd av omkring 28 meter. McMurray stod och såg på "det" och han fick en känsla av att "det" bevakade honom. Han lade märke till att under föremålet fanns ett skarpt rött ljus på ena sidan och ett grönt på den andra. Runt föremålets kropp fanns ett antal bländande vita ljus, men inget tecken på rörelse eller några roterande ljus.

Denna främmande scen med det tysta men klart upplysta ufot, som svävade över träden och bilpassagernarna som lika tysta såg på, pågick i omkring 1 1/2 minut. Därefter accelererade föremålet plötsligt och synttes efter en stund endast som ett stjärnliknande ljus på avstånd. McMurray hoppade tillbaka in i bilen och körde tillbaka uppför den lilla kullen från vilken han kommit, för att se bättre, men föremålet syntes inte till. Det hade helt försvunnit ur sikte. Den andra bilen som kört av vid sidan av vägen stod fortfarande kvar. En vit Volvo med passagerare inuti och innerbelysningen påslagen. McMurray stannade inte för att tala med föraren, något som han senare ångrade.

Vid en senare intervju kvällen efter med Mrs. MacMurray fick även hon tillfälle att berätta sin version av händelsen. Föremålet var tefatsformat och verkade platt undertill, med stora spotlights på sidorna, med skarpt rött ljus på den ena sidan undertill och ett skarpt blågrönt ljus på den andra.

Mr. McMurray och hans familj fortsatte sedan sin färd hem och rapporterade händelsen till den lokala polisen på vägen, där man pliktskyldigast noterade upplevelsen. Han ringde även till Heathrow-flygplatsen (kontrolltornet) och rapporterade händelsen till West Drayton flygtrafikcenter.

FÖLJDVERKNINGAR

Följande morgon försov sig hela

familjen (barnen var 5 och 16 månader gamla). I normala fall vaknar barnen kvart i sex, men denna speciella morgon måste de väckas när Mr. och Mrs McMurray själva vaknade vid halv 10-tiden.

McMurray gick ut för att starta bilen men fick inte liv i den och upptäckte att bilbatteriet var helt tomt. Han fick hjälp av en verkstad i närheten och bilen startade.

Inom några timmar denna "dagen efter" (måndagen 16 augusti) fick Mr. McMurray kraftig huvudvärk uppe vid hjässan, så allvarlig att han sökte läkarhjälp. Han sändes omedelbart till det lokala sjukhuset för en medicinsk kontroll. ECG och blodprov befanns vara normala. Han kände dessutom en "tomhet" i magen och benen var skakiga. Dessa symptom fanns kvar i 8-9 dagar efter händelsen med ufot och vid det laget hade även hans fru fått känning av skakiga ben och tomhetskänslan i magen.

Det var efter ^{att} dessa första symptom försvunnit, som McMurray började började sova dåligt och drabbades av tillfälliga minnesförluster. Det var också vid samma tidpunkt som han började få hudslag i form av små röda cirklar (cirka 3 cm i diameter) på kroppen. Den första uppträdde på sidan av halsen och fanns kvar i några timmar och medan den cirkeln försvann uppenbarade sig en ny på vänstra skuldran. När denna nya cirkel försvann uppträdde ytterligare en längre ned på kroppen (se bild nästa sida). Inga övriga följdverkningskunder noterades. Detta var situationen fram till den 30 september 1985.

ANDRA UFORAPPORTER SAMMA DAG

Samma natt som McMurray gjorde sin ufoobservation, körde Mr. och Mrs Webb vid 20.45-tiden på väg M 4 i riktning mot Wokingham turning (cirka 1,8 mil från Bashot Heath) när de såg ett skarpt rött föremål flyga över himlen i riktning mot Bashot. Mrs. webb: "Jag är säker på att det inte var ett flygplan. Det fick mig att tänka på ett så kallade ufo."

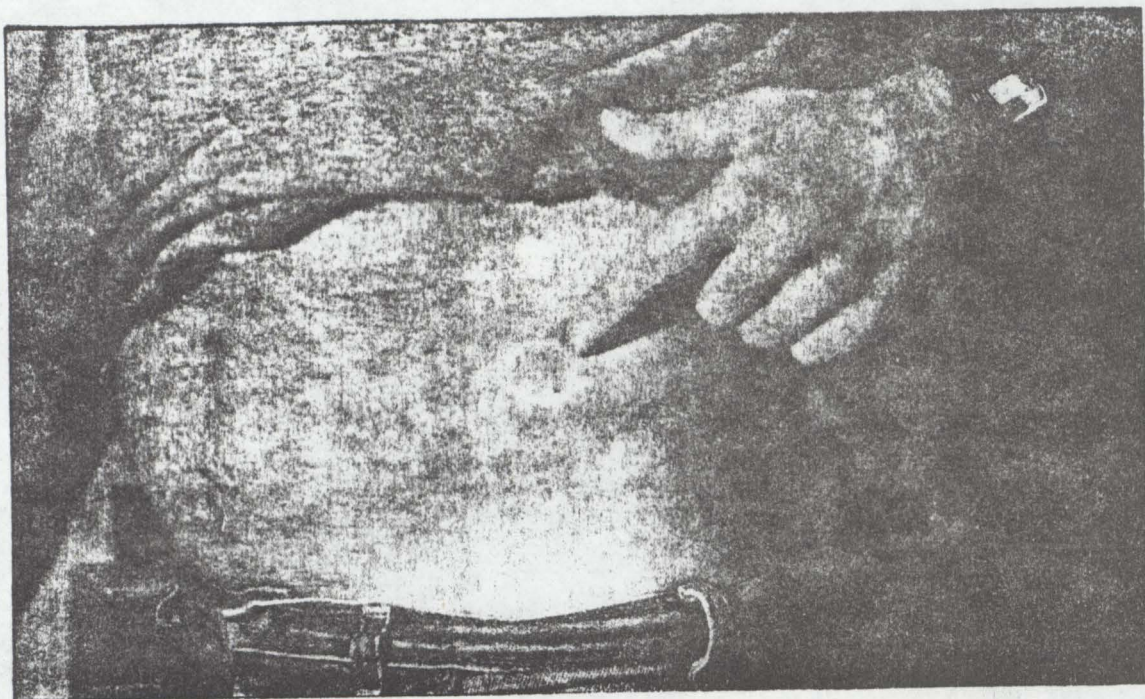

Bild. Mr McMurray visar sina cirkelliknande hudutslag

Senare samma kväll vid 23.45-tiden såg Lyn Brookes och hennes pojkvän ett underligt föremål med blinkande ljus (röda och vita). Efter ungefär 5 minuter dök det ned bakom några träd. Observationen gjordes från Wokinghamområdet. Miss Brookes kommenterade: "Jag blev verkligen rädd, det var som att vara bevakad." Hennes hund gnällde hela tiden skrämt.

FÖRSTA UNDERSÖKNINGEN

Området nära vägen där McMurrays hade sin upplevelse undersöktes utan att det ledde till något resultat. De inneboende i nybyggnadsområdet utfrågades om något underligt inträffat den aktuella kvällen. Det fanns rapporter om att man ungefär ett år tidigare hade sett blinkande ljus från kraftledningarna i närheten under natten och samtidigt haft spänningsfall i husen.

Brummande ljus på natten har rapporterats från Lightwaterområdet under de senaste åren. De verkar ha kommit från en plats som normalt används av armén för manövrer, men man trodde inte att ljuden hade haft något samband med militära övningar.

YTTERLIGARE UNDERSÖKNINGAR

En uppföljningsundersökning gjordes hos familjen McMurray torsdagen den 5 november för att utröna om det skett några förändringar hos

i McMurrays tillstånd.

Det stod snart klart att de fysiologiska symptom som drabbat McMurray fortfarande fanns kvar och även att ett antal förändringar inträtt.

Det röda cirkelarna som tidigare bara uppträtt på den vänstra sidan av kroppen hade återkommit under mellantiden på högra sidan och i ett liknande mönster. Han hade också blivit medveten om att han, då och då, kunde förklara vissa mekaniska och elektroniska funktioner för sig själv. Han satt t.ex. och tittade på en strömbrytare och genom hans hjärna uppstod plötsligt förklaringen till hur brytaren fungerar.

Samma sak hände också när han körde bilen, han kom på sig med att sitta och förklara för sig själv hur de mekaniska delarna av bilen och motorn fungerar.

UTOMKROPPSUPPLEVELSE

Under de senaste nätterna hade han vid två tillfällen under sömnen haft utomkroppsupplevelser. Han berättade att han svävat över sängen och sett ned på sig själv och sin hustru när de låg och sov. Han hade sedan återvänt till sin kropp med en "duns". Detta var något han aldrig tidigare hört talas om eller upplevt.

ETT MEDDELANDE

Det underligaste av allt var att

han påstod sig "höra" ett budskap inuti huvudet nästan hela tiden: "Epsilon 44L - 47L." Han hade ingen aning om vad det betyder och ingen kännedom om att han läst just de orden någonstans...

Slutligen under ett återbesök på på observationsplatsen, övermannades han av en känsla att inte gå längre än till vägkanten, inte genom träden och fram till den öppna plats där han sett det andra ufo. Han återvände också till bilen utan att fullfölja sin ursprungliga plan. Detta är nuläget när detta skrivs, den 6 november 1985.

Flying Saucer Review
Vol 31, No 2, 1986

Rymdutbildning till Kiruna

KIRUNA

Förlägg en rymdteknologisk högskoleutbildning till Kiruna och låt Chalmers svara för kursplanerna.

Det föreslår styrelsen för Umeå högskoleregion som har utrett förutsättningarna för regeringen. Regionstyrelsen föreslår också högskoleutbildning i turism och Cad/Cam till malmfälten.

Den föreslagna rymdutbildningen ska i sitt innehåll ligga nära den verksamhet som bedrivs vid Esrange,

Satellitbild och Kiruna Geofysiska Institut. Tanken är bland annat att den som följer högskoleutbildningen ska beredas anställning på halvtid vid något av företagen som har rymdanknytning.

Utbildningen på 40 poäng föreslås ske med halv studietakt, 10 poäng per termin. Den inleds med en kurs i rymd- och satellitteknik.

Därefter ska eleven kunna välja mellan fortsatt rymdteknik eller fjärranalys och bildbehandling.

Förkunskaperna ska vara civilingenjörsexamen inom elektro- eller teknisk fysik. Men även lästmästare, jägmästare och naturvetare ska

kunna söka till fjärranalyslinjen.

Utbildningen ska starta redan nu i höst med 20 elever. Redan nu finns det rymdteknisk påbyggnadskurs på gymnasienivå i Kiruna. Samarbete mellan denna och högskoleutbildningen förutsätts.

Ett, något visionärt, förslag är att utbildningen ska kunna ske på video via den kommande kommunikationssatelliten Tele-X.

Regionstyrelsen i Umeå framför också tankar på en utbildning av rymdingenjörer i Kiruna. Malmfälten föreslås också få högskoleutbildning i turism och Cad/Cam bland annat.

LARS ERIKSSON

UFONAUT DÖDAD

ENLIGT EN NYLIGEN UTSLÄPPT RAPPORT (SEPTEMBER 1985) FRÅN C.A.U.S.

(CITIZENS AGAINST UFO SECRECY - MEDBORGARE FÖR FRISLÄPPANDE AV UFO-HEMLIGHETER) I WASHINGTON MOTTOG MR. LEONARD SPRINGFIELD NYLIGEN FÖLJANDE BREV FRÅN EN MAN SOM VID TIDEN FÖR HÄNDELSEN ARBETADE FÖR SÄKERHETSPOLISEN VID DEN AMERIKANSKA FLYGBASEN APO SAN FRANCISCO 96239. BREVET VAR SKRIVET PÅ SÄKERHETSPOLISENS BREVPAPPER OCH BE-SKRIVER EN MYCKET MÄRKLIG HÄNDELSE:

HUR MAN DÖDAT OCH TAGIT HAND OM KROPPEN HOS EN AV BESÄTTNINGSMÄNNEN FRÅN ETT UFO. VARELSEN HADE FÖRFÖLJTS AV MILITÄRPOLIS FRÅN FORT DIX OCH MCGUIREFLYGBASEN I NEW JERSEY I JANUARI 1978.

Mr. Stringfield känner personligen till identiteten på de inblandade personerna, men har beslutat att inte avslöja dem för att skydda observatörerna från myndigheter och massmedia.

Rapportens text från polismannen vid flygbasens säkerhetspolis lyder som följer:

1. I januari 1978 var jag förlagd vid McGuireflygbasen. En kväll mellan klockan 03.00 och 05.00 gjordes ett antal ufoobservationer över flygbasområdet och Fort Dix armeförläggning. Jag är säkerhetspolis och var på rutinpatrull vid den tiden. En patrullbil från statspolisen begärde tillträde till landningsbana nr. 5 vid bortre ändan av flygbasen, som gränsat till ett tätt skogsområde, som är en del av Dix träningsområde. Han informerade mig om att en militärpolisbil från Fort Dix förföljde ett lågflygande föremål, som svävade över hans bil. Det beskrevs som ovalt, utan detaljer och lysande med en blågrönaktig färg. Hans radioförbindelse fungerade inte. Samtidigt uppenbarade sig framför polisbilen något, omkring 1 meter långt, gråbrunt, med stort huvud, långa armar och smal kropp. Militärpolisen råkade i panik och sköt fem salvor mot varelsen och en gång mot föremålet i luften ovanför. Ufot flög därefter rakt upp och förenade sig med elva andra högt upp i skyn.

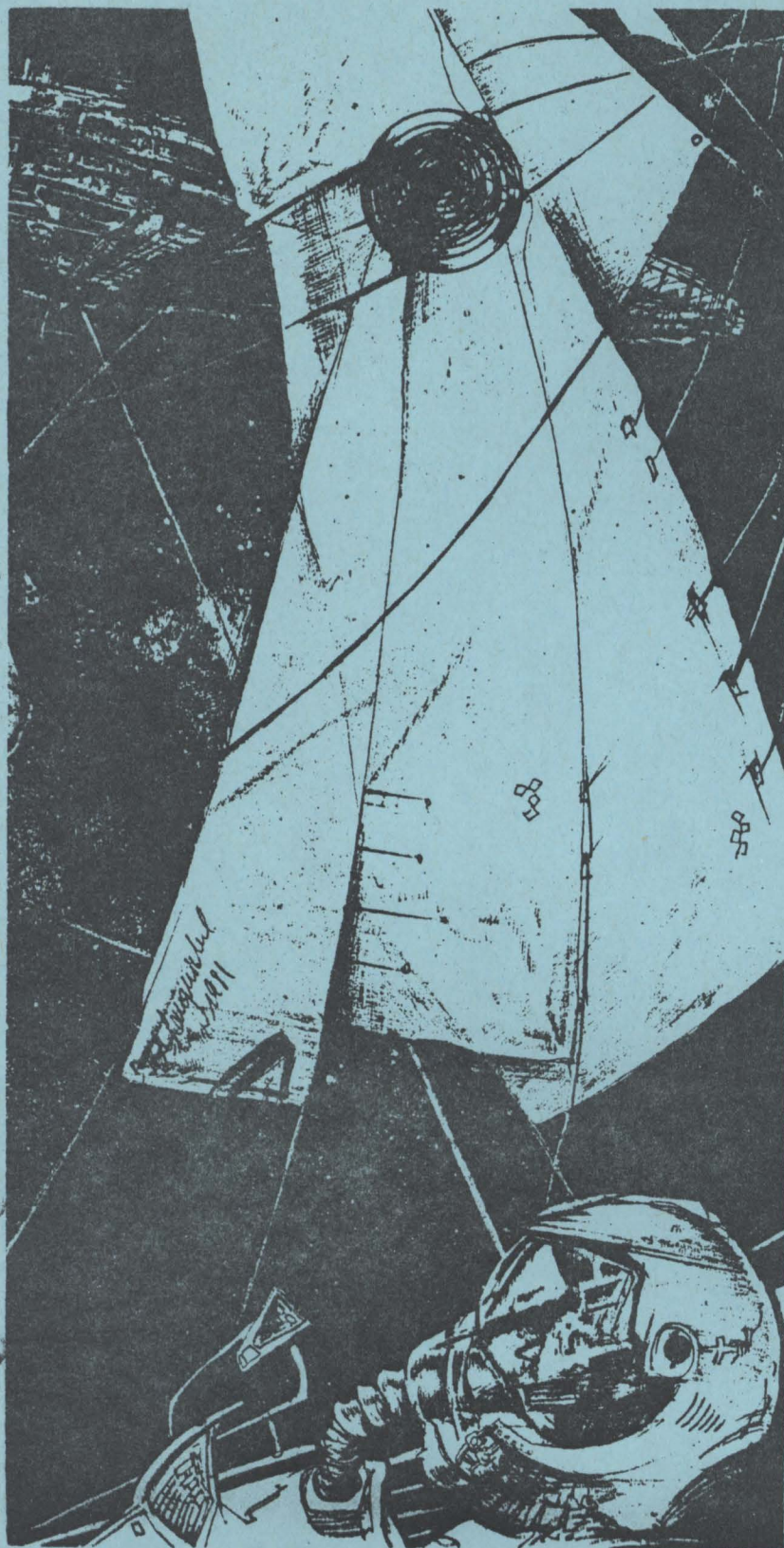
Detta såg vi alla, men kände ännu

inte till några detaljer. Varelsen sprang in i skogen mot flygbasens gränstaket. Vid det här laget var ett flertal patruller inblandade.

2. Vi fann varelsens kropp vid slutet av landningsbanan. Den hade tydligen klättrat över staketet, men dött under försöket. Allting tystades ned i en hast och ingen tilläts gå nära platsen.

Vi spärrade av området och flygvapnets avdelning för speciella undersökningar tog över. Det var det sista vi såg av det. Det kändes emellertid en stark stank från den, som ammoniak, men den kändes inte hela tiden. Samma dag anlände en patrull från Wright-Pattersonflygbasen och de lade varelsen i en trälåda, sprayade något över den och lade den sedan i en större metallkontainer. De lastade den i ett plan och gav sig iväg. Det var allt - ingenting sades, ingen rapport utfärdades och vi beordrades att inte yttra oss om vad som hänt, annars kunde vi ställas inför domstol.

3. Jag kommer att lämna flygbasen om cirka två månader. Lämna inte ut mitt namn, för då kunde jag råka i tråkigheter. Jag är intresserad av att undersöka saken vidare om ni behöver hjälp. Ledsen att jag inte undertecknat brevet, men jag törs inte ta några risker. Var vänlig svara till ovanstående adress (föräldrarnas hemsadress). Sänd ingenting hit, eftersom de genomsöker all post noga.

SVÄVAREN

NO
1 1986

SVÄVAREN ÄR FÖRENINGSGRAN FÖR
UFO-CENTER KARLSKOGA
TIDNINGEN UTKOMMER EN GÅNG I
KVARTALET

* * * * *

REDAKTIONEN BESTÅR AV :

ACKE O EVA SVENSSON

OWE LEWITZKI

JÖRGEN STENKVIST

LISBETH ÅRSTAD

BIDRAG I FORM AV ARTIKLAR ,
TECKNINGAR O. DYL. MOTTAGES
PÅ REDAKTIONENS ADRESS :

SVÄVAREN
C/O ACKE SVENSSON
ROSENDAL 12 B
691 53 KARLSKOGA
TEL. 0586/301 55

PRENUMERATION ERHÅLLES ENKLAST
GENOM INSÄTTNING PÅ POSTGIRO-
NUMMER 440 66 91 UFO-CENTER
AVGIFTEN ÄR FÖR :
ENSKILD MEDLEM 75 KR
FAMILJ 90 KR
SKOL/PENSIONÄR 45 KR

UFO-CENTER KARLSKOGA
C/O OWE E. LEWITZKI
BLADVÄGEN 25
691 48 KARLSKOGA
TEL. 0586/37678

